

ката на месиръ Анджело Барбаро, отколешния стопанинъ на тази къща. Той е прекаралъ младинитъ си въ вашето отечество. Четете:

Азъ се наведохъ и погълнахъ съ очи следнитъ редове:

Писмо отъ Анджело Барбаро до неговитъ съдружници въ Венеция.

Лѣто господне 1400, месецъ септемврий.^е

— Съобщавамъ Ви, любезни мои приятели и съдружници, че кадифето, коприната, дървеното масло и филиграновитъ гривни пристигнаха. Всичката стока наредихме въ крепостъта, където сж турцитъ. Тя се казва Царевецъ. Голѣмата буря затихна. Турчинътъ Халилъ паша се настани въ дворцитъ на царъ Иванъ Шишмана. Този паша купи всичкитъ гривни и десетъ качета дървено масло за харема си. Катедралната черква, построена отъ Иванъ Асѣна II, три години служи за оборъ на пашовитъ коне. Сега ще Ви разкажа едно чудо невиждано. Намѣстникътъ, когото остави Муса Кесаджи въ превзетия преди шестъ години престолень градъ, изкла първенцитъ до единъ, а патриарха изпрати на заточение къмъ Тракия. Патриаршеската черква „Възнесение Господне“ превърнаха на джамия и две години стоя безъ минаре. Две години турчинътъ търси майсторъ да вдигне минаре, ала никой не се наемаше да го строи, защото трѣбвало да бжде тънко като свѣщъ, и върхътъ му да опира до месечината. Тази пролѣтъ докараха единъ майсторъ българинъ, който, казватъ, че нѣкога е строилъ най-силнитъ крепости и кули. То се нае да вдигне минарето и го довърши за петъ месеца. Когато почервенѣ Светата гора и прасковитъ въ търновскитъ лозя узрѣха, отъ Никополъ пристигна султанъ Баязидъ, нареченъ свѣткавицата. Той влѣзе въ крепостъта, яхналъ високъ бѣлъ арабски конь. Кривиятъ му ятаганъ бѣше изкованъ отъ чисто злато, а дрехитъ